



Valea Vaserului nu mai are nevoie de prezentare. Poate că, totuși, un strop de "realitate crudă" nu ar strica zugerăvită, chiar dacă asta ar însemna un alt soi de mediatizare, pe care unii ar numi-o negativă. Dar demersul nostru vizează o altă finalitate, anume aceea de a promova un turism plăcut și eficient.

A pune în pericol viețile ori sănătatea propriilor clienți nu cred că ar trebui să intre în planurile niciunui agent de turism, oricât de dornici de adrenalină ar fi aceștia. Spiritul de aventură duce, de multe ori, la inconștiență, iar de aici până la o tragedie e doar un mic pas. Riscul, mai ales în contextul unei crize financiare ce reduce mult bugetul de concediu, poate fi enorm: Valea Vaserului poate "muri" din punct de vedere turistic. Cazul unui grup de turiști (exotici, ce-i drept) ce a rămas, weekendul trecut, ore bune blocat pe Vaser începea să semene izbitor cu cel petrecut pe vremea puhoiului.

"Era să șteargă Vișeu de pe hartă! A fost rupere de nori. Ția de sus, rămași izolați, au avut zile... Bietul copilu' ăla nu...", povestește un cioban pe Făina.

Grupul de turiști era alcătuit, în mare parte, din invitații primăriei la Zilele Vișeuului: scriitori, jurnaliști, profesori, directori de instituții ș.a. Pornirea trebuia să fie la 11.00 fix. Ca în România, startul a fost la 12.00 și jumătate. Asta a decalat tot programul, punând pseudomocănița (un vagon jerpelit cu motor Diesel, o combinație nefericită de fier și lemn botezat de vișeuani "auto-motor") în postura de tren de sacrificiu. Au fost ore bune de așteptare în mijlocul pustiului, pe frig, ploaie, tunete și fulgere.

- Scenarii fabuloase

După ce am înțeles că în Vișeu-Vaser localnicii au o altă percepție asupra timpului, că minutele sunt de fapt ore, că orele sunt zile... etc., am deslușit misterul călătoriei cu mocănița: Nu ne asumăm nimic! Era scris micuț, în dosul unui pliant frumos colorat. Cu alte cuvinte, pentru orice incident care ar putea avea loc pe parcursul excursiei, vei fi unicul răspunzător, prin urmare vina nu ar pica nicidecum pe organizatori. Să scrii un astfel de text pe o hârtoagă ce ar trebui să aibă ca scop promovarea traseului tău pare de domeniul fantasticului. La Vișeu, însă, nimic nu e ireal. Nici locomotivele-muzeu, din anii 1910 - 1913, nici drumurile îngrozitoare, pline de gropi și noroi, încadrate cam tot în aceiași ani, nici mentalitatea învechită și aiuritoare a unor țărani de provincie, rupți de realitate: au apă curentă ca înainte de '89, au străzi pavate cu piatră cubică, pline de cratere, nu au canalizare, locuri de muncă ori siguranță legislativă. Cafenelele din urbe, a doua zi, erau pline de zvonuri și bârfe de tot soiul.

"I-au ținut acolo pe invitați ca să îl compromită pe primar! Știau că el a organizat ieșirea și de aia i-au ținut pe oameni în ploaie!" - spun cei care îl apără pe Vasile Ciolpan, primarul din Vișeu de Sus.

Alții susțin, însă, contrariul: "Uitați cum arată orașul ăsta! Mocănița aia e simbolul nostru, pe bune. Avem «utilități» de pe vremea ei: drumuri, canalizare, apă... În Primăria Vișeu toți sunt băuți după-amiază. Nu ai cu cine te-nțelege", zic cei care îl contestă pe Ciolpan.

- Turiștii nu mai vor pe Vaser

Turiștii de pe trenul cu pricina, după clipele de groază petrecute, se declară mulțumiți că au scăpat cu zile și jură că, până la remedierea defecțiunilor de la linia ferată și de la locomotivă, nu vor mai pune piciorul pe Vaser. "La coborâre, am fost la un pas de a deraia. Eram bolovani aduși de o viitură pe linie. Apoi, un buștean, împins tot de apele umflate de ploaie, era să arunce locomotiva de pe șine. Înainte de Bardău a căzut o piuliță de la locomotivă și am stat o jumătate de oră, până au găsit-o și au pus-o la loc. Aveau o rangă și o cheie franceză", spune unul dintre turiști. Ar fi însă o mare pierdere pentru întreg județul Maramureș, să nu mai vorbim de zona Vișeu, să mai compromitem un punct de atracție turistică, din cauza unor neînțelegeri tehnice, politice ori administrative.

Sursa: [Glasul Maramuresului](#)